Για το μάθημα των θρησκευτικών (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Ιανουαρίου, 2016

Σ΄ ἕναν καθηγητὴ...

Θυμώνετε μὲ κάποιους φίλους σας, οἱ ὁποῖοι δυσαρεστοῦνται μὲ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα. Ἔχετε δίκαιο. Ὁ θυμὸς σας εἶναι δίκαιος θυμός. Τέτοιος θυμὸς ἔχει ἀξία μπροστὰ στὸν Θεό. Ὅμως δὲν ὠφελεῖ μόνο ὁ θυμός, οὔτε μόνον ἡ πειθώ. Πρέπει καὶ νὰ προσεύχεστε γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἀφροσύνη τους ξεσηκώνονται ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ στὰ σχολεῖα. Νὰ τοὺς ἀνοίξει ὁ Θεὸς τὰ μάτια, ὥστε νὰ δοῦν ὅτι κόβουν τὸ κλαδὶ πάνω στὸ ὁποῖο κάθονται. Διότι **ὅλη ἡ διαπαιδαγώγηση τῆς χριστιανικῆς νεολαίας βασίζεται πάνω στὸν ἀταλάντευτο βράχο τῆς ἐπιστήμης τοῦ Χριστοῦ**. Σ΄ ἐκεῖνον βασιστήκαμε καθ΄ ὅλη τὴ χιλιετία τῆς βαπτισμένης ἱστορίας μας, σ΄ ἐκεῖνον πρέπει νὰ βασιστοῦμε καὶ σήμερα καὶ αὔριο καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες. Τέτοια διαπαιδαγώγηση δὲν μᾶς ντρόπιασε στὸ παρελθόν, δὲν θὰ τὸ κάνει οὔτε στὸ μέλλον. Μᾶς ἔδωσε ἀνθρώπους πρώτης τάξεως, οἱ ὁποῖοι εἶναι τὸ κόσμημα τῆς ἱστορίας μας, ὅπως εἶναι τὰ ἀστέρια κόσμημα τοῦ οὐράνιου θόλου. Καὶ μᾶς ἔδωσε πελώριο ἀριθμὸ τέτοιων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀστεριῶν στὸν θόλο τῆς λαϊκῆς ἱστορίας μας.
Καὶ **τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι στόχος στὴ διαπαιδαγώγηση παρὰ νὰ δώσει ἀνθρώπους πραγματικούς;** Ἡ ἐπιστήμη τῆς παιδαγωγίας καὶ σέ μᾶς καὶ σ΄ ὅλους τούς βαπτισμένους λαοὺς ἀπαραίτητα πρέπει νὰ συμβαδίζει μὲ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ. **Ἐὰν ἡ διαπαιδαγώγηση χωριστεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, δὲν χάνεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ χάνεται ἡ διαπαιδαγώγηση, καὶ χάνονται οἱ πραγματικοὶ ἄνθρωποι.** Ἐὰν ὅμως χαθεῖ ἡ διαπαιδαγώγηση στὸ σχολεῖο, τὸ σχολεῖο γίνεται ἐπικίνδυνο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τοὺς λαούς. Διότι ὁ **ἄνθρωπος ἐκπαιδευμένος μέν, ἀλλὰ χωρὶς χαρακτήρα, εἶναι πολὺ πιὸ ἐπικίνδυνος γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀπ΄ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπαίδευτος καὶ χωρὶς χαρακτήρα**. Ὁ δεύτερος εἶναι χωρὶς χαρακτήρα κατ΄ ἀδυναμία, ἐνῶ ὁ πρῶτος κατὰ τὴν πίστη. Ἡ σχισμὴ στὴν πίστη ἑνὸς ἀνθρώπου προκαλεῖ ἀναπόφευκτα καὶ τὴ σχισμὴ στὸν χαρακτήρα. Τοῦτο τὸ μαρτυρεῖ τόσο ἡ βιβλικὴ ἱστορία ὅσο καὶ ἡ γενικὴ ἱστορία, τῶν βαπτισμένων λαῶν. Ὅποιος βασιλιὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπομακρυνόταν καὶ ἀπὸ τὸ ἦθος. Διότι, **ἡ πίστη εἶναι δεμένη μὲ τὴν ἠθική**, ὅπως ἕνα ποτάμι εἶναι δεμένο μὲ τὴν πηγή του, καὶ τὸ φῶς μὲ ἥλιο. «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς*» (Ἰωάν. 14, 6), εἶπε ὁ Χριστός, καί: «*Σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν*» (Ἰωάν. 4, 10), καί: «*Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ἰωάν. 8, 12). Ποῦ θὰ πᾶμε τὰ παιδιὰ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ὁδό, παρὰ

μόνο στὴν κατάρρευση; Μὲ τί θὰ ποτίσουμε τὶς διψασμένες τους ψυχές; Μὲ τὴ γήινη λάσπη, ποὺ πίνουν καὶ τὰ βόδια, ἢ μὲ τὸ ζωοφόρο ὕδωρ; Μὲ τί θὰ τὰ φωτίσουμε; Μόνο μὲ τὶς ἀπατηλὲς ἀκτίνες ἢ μὲ τὸ Φῶς Του;

Ἀλλά, **λένε, τὰ θρησκευτικὰ δὲν εἶναι γιὰ τὴ δική μας μοντέρνα ἐποχή** . Δὲν ξέρω· τὸ μόνο ποὺ βλέπω, εἶναι ὅτι καὶ στὴ δική μας μοντέρνα ἐποχὴ κάλλιστοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κρατιοῦνται ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμο Του. Οὔτε ξέρω ποιὰ ἄλλη ἐπιστήμη θὰ μποροῦσε νὰ ἀντικαταστήσει τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ στὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας. Ἰδού, **δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἐπιστήμη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸ νόημα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ ἐπιστήμη.**

Κι ἔτσι, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετήσει ἄλλο θεμέλιο διαπαιδαγώγησης, οὔτε στὴν ἐποχή μας οὔτε χιλιάδες χρόνια ὕστερα ἀπό μᾶς, πέρα ἀπὸ Ἐκεῖνον, ποὺ εἶναι τὸ ζωντανὸ θεμέλιο, τὸ ὁποῖο τοποθέτησε ὁ Ἴδιος, λέγοντας: «*ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν*» (Ἰωάν. 15, 5).

Εἰρήνη σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Δὲν φτάνει μόνο ἡ πίστη...» Ἱεραποστολικὲς Ἐπιστολὲς Β΄, Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς)

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)